

УДК 81'25:316

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/94-1-44>

Наталія ГОЛУБЕНКО,

orcid.org/0000-0003-4014-4319

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувачка кафедри іноземних мов професійного спілкування
Міжнародного університету
(Одеса, Україна) 0674853347n@gmail.com*

Володимир ЗАПЛІТНИЙ,

orcid.org/0009-0006-5038-135X

*викладач кафедри іноземних мов професійного спілкування
Міжнародного університету
(Одеса, Україна) vovazaplitnyi@gmail.com*

ПЕРЕКЛАДАЧ ТА ЙОГО РОЛЬ В ПРОЦЕСІ МЕДІАЦІЇ

У статті проаналізовано роль перекладача в процесі медіації як однієї з форм альтернативного врегулювання спорів у багатомовному та міжкультурному середовищі. Основна тема дослідження пов'язана з участю перекладача в конфліктній комунікації, де відсутність спільної мови та відмінності культурних кодів істотно ускладнюють взаємодію між сторонами та безпосередньо впливають на ефективність і результат переговорного процесу.

Проблема дослідження полягає в недостатньо чіткому визначенні функціональних меж між професійною діяльністю перекладача та медіатора, що може призводити до змішування ролей, порушення принципів нейтральності, неупередженості та дотримання етичних норм у межах медіаційних процедур. Актуальність теми зумовлена зростанням кількості міжкультурних конфліктів, міжнародних правових і соціальних спорів, а також потребою у фахівцях, здатних забезпечити якісну комунікацію в умовах мовної асиметрії.

Метою статті є визначення ролі перекладача в багатомовному процесі медіації, аналіз його функцій як мовного й культурного посередника, а також виявлення ключових викликів, ризиків і професійних вимог, що супроводжують перекладацьку діяльність у конфліктному комунікативному середовищі.

Узагальнені результати дослідження свідчать, що перекладач у процесі медіації виконує не лише функцію точної передачі вербального змісту, а й забезпечує інтерпретацію культурних, прагматичних і емоційних аспектів комунікації, сприяє зниженню напруженості між сторонами та підвищенню ефективності переговорів. Доведено, що чітке розмежування ролей перекладача й медіатора є необхідною умовою збереження професійної етики та довіри учасників медіаційного процесу. Обґрунтовано доцільність міждисциплінарної підготовки перекладачів, яка поєднує лінгвістичні знання з основами медіації, конфліктології та міжкультурної комунікації, а також наголошено на потребі впровадження спеціалізованих освітніх програм у систему професійної підготовки фахівців в Україні.

Ключові слова: перекладач, медіація, комунікація, конфлікт, альтернативне врегулювання спорів, усний переклад, етика перекладача.

Natalia GOLUBENKO,

orcid.org/0000-0003-4014-4319

*Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Foreign Languages for Professional Communication
International University
(Odesa, Ukraine) 0674853347n@gmail.com*

Volodymyr ZAPLITNYI,

orcid.org/0009-0006-5038-135X

*Lecturer at the Department of Foreign Languages for Professional Communication
International University
(Odesa, Ukraine) vovazaplitnyi@gmail.com*

THE TRANSLATOR AND HIS ROLE IN THE MEDIATION PROCESS

The article analyzes the role of the translator in the mediation process as one of the forms of alternative dispute resolution in a multilingual and intercultural environment. The main topic of the research is related to the participation of the translator in conflict communication, where the lack of a common language and differences in cultural codes

significantly complicate the interaction between the parties and directly affect the effectiveness and outcome of the negotiation process.

The problem of the research lies in the insufficiently clear definition of the functional boundaries between the professional activities of the translator and the mediator, which can lead to confusion of roles, violation of the principles of neutrality, impartiality and adherence to ethical norms within the framework of mediation procedures. The relevance of the topic is due to the increase in the number of intercultural conflicts, international legal and social disputes, as well as the need for specialists capable of ensuring high-quality communication in conditions of linguistic asymmetry.

The aim of the article is to determine the role of the translator in the multilingual mediation process, to analyze his functions as a linguistic and cultural mediator, as well as to identify key challenges, risks and professional requirements that accompany translation activities in a conflict communication environment. The generalized results of the study indicate that the translator in the mediation process performs not only the function of accurate transmission of verbal content, but also ensures the interpretation of cultural, pragmatic and emotional aspects of communication, contributes to reducing tension between the parties and increasing the effectiveness of negotiations. It is proved that a clear distinction between the roles of the translator and the mediator is a necessary condition for maintaining professional ethics and trust of the participants in the mediation process. The feasibility of interdisciplinary training of translators, which combines linguistic knowledge with the basics of mediation, conflictology and intercultural communication, is substantiated, and the need to introduce specialized educational programs into the system of professional training of specialists in Ukraine is emphasized.

Key words: translator; mediation; communication; conflict; alternative dispute resolution; interpretation; translator ethics.

Постановка проблеми. У сучасному світі професія перекладача охоплює широке коло напрямів – від перекладу художньої літератури та наукової документації до усного послідовного й синхронного перекладу в дипломатичних, правових і соціально-комунікативних сферах. Незважаючи на стрімкий розвиток автоматизованих технологій перекладу, людська участь у процесі міжмовної комунікації залишається критично важливою. Це пояснюється тим, що перекладач не лише передає зміст слів, а й виконує функції комунікативного посередника, інтерпретатора культурних кодів, а в окремих випадках – навіть фасилітатора діалогу.

Одним із напрямів, де професійний перекладач є особливо затребуваним, є медіація. Медіація – це форма альтернативного врегулювання конфліктів, яка передбачає добровільну участь сторін і залучення нейтрального посередника – медіатора. У багатьох випадках учасники конфлікту не володіють спільною мовою або походять з різних культурних середовищ, що ускладнює або робить неможливою ефективну пряму комунікацію.

У таких ситуаціях перекладач не лише виконує свою мовну функцію, а й бере на себе роль культурного медіатора, який забезпечує взаєморозуміння, запобігає потенційним комунікативним збоям, інтерпретує емоційні й соціальні нюанси висловлювань. Як зазначала Т. В. Білик, перекладач у таких контекстах діє як «переносник смислу» в ширшому сенсі – від лексичного значення до соціокультурної інтеграції (Білик, 2019: 171). Участь перекладача у медіаційних процесах вимагає від нього не лише високого рівня мовної компетенції, а й розуміння специфіки конфліктології, етики медіації, а також міжособистісної психології. Такий перекладач має бути

нейтральним, емоційно стійким, здатним оперативно адаптувати стратегії перекладу відповідно до динаміки діалогу.

Таким чином, перекладач у процесі медіації стає ключовою фігурою, яка забезпечує не просто переклад слів, а сприяє досягненню порозуміння між сторонами, формуванню довіри й створенню умов для конструктивного розв'язання конфлікту.

Аналіз досліджень. Проблематика ролі перекладача в медіаційних та загалом конфліктних комунікативних процесах розглядається в межах перекладознавства, медіації та міжкультурної комунікації. У працях П. Рьоххакера переклад інтерпретується як форма соціальної взаємодії, у межах якої перекладач виступає не лише мовним транслятором, а й учасником комунікативного процесу, здатним впливати на його динаміку. (Röchhacker, 2011: 106). Альмоммані висвітлює аспекти, коли перекладачі виходять за межі простого перекладу, виділяючи фактори, які підштовхують їх до ролі посередника, від культурних зіткнень та неявних упереджень до емоційних підтекстів (Almommani, 2024: 1378).

М. Мартін і М. Фелан підкреслювали принципову відмінність між функціями перекладача та медіатора, наголошуючи на необхідності збереження перекладацької нейтральності навіть за умов міжкультурних непорозумінь. (Martín, Phelan, 2009: 29). Вагомий внесок у дослідження перекладача як посередника в умовах міжкультурних конфліктів зробила С. Хейл, доводячи, що за згоди сторін перекладач може виконувати обмежені медіаційні функції з метою запобігання комунікативним збоям (Hale, 2007: 215). М. Бейкер підкреслював міждисциплінарний характер сучасної перекладацької діяльності та потребу поєднання лінгвістичних, культурних і комуніка-

тивних компетенцій. (Baker, 2011: 289). А. Картер та С. Ваттс відмічали, що залучення кваліфікованих, нейтральних перекладачів і врахування мовних потреб є необхідною умовою якісного та сталого врегулювання конфліктів. (Carter, Watts, 2016: 314).

Водночас у вітчизняних дослідженнях проблема участі перекладача в медіаційних процесах залишається недостатньо опрацьованою. Як зазначала Т. В. Білик, перекладач дедалі частіше постає як інструмент для передачі смислу в широкому соціокультурному вимірі, однак питання його ролі саме в медіації потребує подальшого теоретичного осмислення. (Білик, 2019: 172) Це зумовлює актуальність даного дослідження та необхідність комплексного аналізу функцій перекладача в багатомовних медіаційних практиках.

Мета статті. Визначити ролі перекладача в багатомовному процесі медіації та виявлення ключових викликів, що супроводжують його діяльність. Досягнення мети передбачає розв'язання низки завдань:

- охарактеризувати теоретичні засади медіації та перекладу;
- проаналізувати роль перекладача як посередника у конфліктній комунікації;
- окреслити спільні та відмінні риси в діяльності перекладача та медіатора, які ризики можуть при змішуванні обох підходів;
- запропонувати напрями вдосконалення підготовки фахівців.

Виклад основного матеріалу. Медіація – це переговорний процес за участі третьої сторони – нейтральної, неупередженої особи, яка забезпечує конфіденційність інформації сторін. У медіації саме сторони, а не третя сторона, приймають ключові рішення щодо процесу та результату. Цей процес допомагає учасникам конфлікту – будь то окремі особи, корпорації чи уряди – формувати своє майбутнє замість того, щоб вирішувати суперечки минулого (Carter, Watts, 2016: 303).

Якісна медіація включає суворе дотримання її фундаментальних принципів та гнучке дотримання процедурних етапів. До таких основних принципів, закріплених у багатьох етичних стандартах, якими керуються медіатори в усьому світі, належать: самовизначення, неупередженість і конфіденційність (Carter, Watts, 2016: 304).

Сторони приходять на медіацію найчастіше вже з історією непорозумінь. Саме непорозуміння часто й спричиняють конфлікти. Останнє, чого хочуть сторони та їхні представники під час медіації, – це ще більше ускладнити ситуацію або створити нові незгоди. Якщо учасники конфлікту

говорять різними мовами, ризик таких проблем зростає.

Навіть якщо сторона чи представник вважає, що добре володіє іншою мовою, рекомендовано скористуватись послугами перекладача, якщо медіація проходить не рідною для них мовою. Сторони та представники повинні зосередитися на самій медіації, а не на перекладі. Перекладач повинен бути професійним, а не просто другом чи колегою, який знає мову. Терміни, які використовуються у правових спорах, часто є технічними і/або юридичними; не кожен знайомий із такою термінологією. Крім того, переклад вимагає великої концентрації, і професійні перекладачі знають, коли їм потрібна перерва та як керувати процесом, щоб зберегти високу якість перекладу протягом усього засідання. Перекладач не має зацікавленості в результаті медіації, і тому з меншою ймовірністю, навіть випадково, змінить зміст перекладу на користь однієї зі сторін (Salvitt, 2023).

Важливо зазначити, що перекладач може бути корисним на кожному етапі медіації. Ще до початка медіації сторони вже можуть взаємодіяти між собою під час підготовки справи. Вони обмінюються супровідною документацією та часто спілкуються з медіатором для узгодження графіку зустрічей і обговорення основних питань. У цьому процесі медіатору та учасникам може знадобитися письмовий переклад документів і усне тлумачення комунікацій (Carter, Watts, 2016: 309).

Сама медіація розпочинається з вступного слова медіатора, який пояснює свою роль і хід процесу, після чого кожна зі сторін викладає бачення конфлікту зі своєї точки зору. Усі ці етапи вимагають чіткої мовної взаємодії. Пояснення медіатора буде малоефективним, якщо сторона його не зрозуміє. Процес далі розвивається через постійну комунікацію: сторони відповідають одна одній, надають додаткову інформацію. Медіатор узагальнює сказане, ставить запитання та сприяє руху вперед – і все це має сенс лише за умови, що воно зрозуміле для всіх учасників (Carter, Watts, 2016: 309).

Під час етапу укладання угоди комунікація стає подвійно важливою. Медіатор має впевнитися, що угода відображає висловлені бажання обох сторін і що ці бажання точно передані у зрозумілій письмовій формі. Якщо учасники не володіють спільною мовою на достатньому рівні, на цьому етапі необхідні тлумачення та переклад. Чітка комунікація також залишається надзвичайно важливою після завершення медіації, коли сторони продовжують будувати або відновлювати свої відносини.

Хоча перекладачі та медіатори, на перший погляд, виконують різні ролі у забезпеченні комунікації між мовами та культурами, межа між ними іноді може бути розмитою. Важливо розуміти, що медіація в контексті перекладу не повинна ототожнюватися з основною функцією самого перекладу. Медіація є додатковою і, певною мірою, окремою послугою, яка спрямована на усунення комунікаційних бар'єрів, що виходять за межі етичного та професійного коду перекладача (Röchhacker, 2011: 105). Ця відмінність впливає з фундаментальної різниці у цілях: якщо перекладачі прагнуть до мовної точності та нейтральності, то медіатори зосереджуються на наданні клієнтам можливості приймати поінформовані рішення, сприяють розумінню та орієнтації в культурних складнощах (Martín, Phelan, 2009: 30). Тож варто зазначити, що хоча обидві ролі можуть передбачати подолання культурних бар'єрів, підходи до цього різняться. Перекладачі зазвичай очікують, що учасники самі ставитимуть уточнювальні запитання, підтримуючи діалоговий процес, тоді як медіатори можуть активно надавати пояснення, щоб запобігти потенційним непорозумінням (Lee, 2013: 174).

На думку С. Хейла, перекладачі відіграють ключову роль у подоланні комунікаційних розривів в умовах культурних конфліктів або мовних розбіжностей. У ситуаціях, коли учасники не можуть порозумітися через суперечливі культурні переконання, практики або відсутність мовних еквівалентів, перекладачі можуть, за умови явної згоди всіх сторін, сприяти ефективній комунікації, надаючи культурні пояснення або допомагаючи сформулювати зрозумілі для всіх роз'яснення. Таке втручання може бути надзвичайно цінним для подолання бар'єрів у спілкуванні та сприяння взаєморозумінню (Hale, 2007: 223).

Медіація – це складний процес, який може набувати різних форм у контексті перекладацьких сесій. Перекладачам іноді доводиться здійснювати посередництво між сторонами, культурами або навіть мовами. Хоча як перекладачі, так і медіатори мають на меті надати учасникам можливість бути почутими та зрозумілими, їхні підходи відрізняються. Перекладачі прагнуть залишатися нейтральними, втручаючись лише для запобігання конфліктам, що виникають через культурні непорозуміння. Медіатори ж можуть діяти як представники інтересів учасника, забезпечуючи, щоб його потреби та занепокоєння були висловлені та враховані (Martín, Phelan, 2009: 41).

У роботі перекладача медіаційні дії можуть проявлятися в різних формах. До цього відно-

ситься: втручання у зміст перекладу шляхом уточнення або перефразування висловлювань, а також надання додаткової інформації для кращого розуміння, наприклад, пояснення культурних посилань чи особливостей правової системи. Часто перекладачеві доводиться роз'яснювати значення окремих термінів, висловів або надавати відомості щодо теми обговорення.

У певних випадках він може виступати на захист інтересів клієнта або підтримувати певну позицію, але лише в нейтральній і об'єктивній формі, без нав'язування власних поглядів. Рідше перекладач висловлює особисту думку щодо теми, і це допустимо лише за умови збереження повної неупередженості та відсутності впливу на перебіг розмови. Іноді його роль виходить за межі безпосередніх обов'язків – наприклад, коли клієнт просить допомоги чи поради з інших питань, як-от пошук лікаря чи юриста (Almommani, 2024: 1374).

Переклад і медіація відіграють ключову роль у подоланні мовних і культурних бар'єрів, проте реалізують це завдання по-різному. У той час як медіатори зосереджуються на полегшенні міжкультурного діалогу через фасилітацію й активну взаємодію, перекладачі здебільшого працюють над точною передачею мовних повідомлень. Їхнє головне завдання – забезпечити чітке та коректне відтворення вербального й невербального змісту між учасниками комунікації, які розмовляють різними мовами. (Almommani, 2024: 1375). Це передбачає глибоке розуміння культурного контексту, ідіом, специфіки невербальної поведінки, що особливо важливо у таких сферах, як охорона здоров'я. Саме тут перекладачі беруть активну участь у процесі надання допомоги клієнтам, допомагаючи їм зрозуміти медичну інформацію та згоди на процедури (Purnell, 2005: 118).

Водночас функції перекладача іноді виходять за межі мовного посередництва. Як зазначав М. Бейкер, перекладачі можуть опановувати також навички, притаманні медіаторам: стратегії з вирішення конфліктів, культурну обізнаність і активне слухання. У практиці це означає, що досвідчений фахівець може одночасно сприяти взаєморозумінню, налагодженню довіри та вирішенню непорозумінь між сторонами (Baker, 2011: 289).

Однак у різних країнах – зокрема, у Франції та Італії – спостерігається розвиття меж між термінами «перекладач», «культурний медіатор», «міжкультурний медіатор» (Almommani, 2024: 1376). Їх можуть використовувати як синоніми, що призводить до нерозуміння або недооцінки специфіки кожної з професій. Наприклад, очікування, що перекладач зможе ефективно впоратися з куль-

турними конфліктами без відповідної підготовки у сфері медіації, може призвести до неефективної комунікації й поглиблення розбіжностей (Röchhacker, 2008: 16).

Саме тому доцільним є сприйняття перекладу й медіації не як взаємовиключних, а як взаємодоповнюючих підходів. Їхня співпраця дозволяє досягти глибшого рівня взаєморозуміння, підвищити ефективність комунікації та знайти спільні рішення у складних ситуаціях. Такий інтегрований підхід має особливе значення в міжкультурному середовищі, де значна частина комунікативних бар'єрів виникає не стільки через мову, скільки через відмінності у сприйнятті, цінностях і поведінкових нормах.

Для ефективною роботи у сфері медіації перекладач має володіти міждисциплінарним комплексом знань, навичок і якостей. Передусім це уважне слухання: перекладач повинен сприймати не лише слова, а й інтонації, наміри мовця та підтекст, щоб точно передати повідомлення іншою мовою. Така діяльність вимагає високого рівня когнітивної, моторної та сенсорної координації – адже обробка інформації, її переформування та передача відбуваються майже миттєво (Leigh, 2018).

Ключовим є також глибокий словниковий запас у кількох мовах, зокрема знання термінології, абревіатур, професійного жаргону та предметної лексики. Оскільки переклад здійснюється в режимі реального часу, звертатися до словників зазвичай немає змоги, тож потрібне швидко й точно розуміння матеріалу.

Не менш важливою є культурна обізнаність: перекладач має розуміти соціальні норми, менталітет і комунікативні коди обох культур, щоб уникнути викривлень змісту та непорозуміння (Almommani, 2024: 1377). У складних комунікативних ситуаціях, зокрема за наявності мовців із діалектними акцентами або неструктурованою мовою, перекладач повинен зберігати концентрацію, спокій і професійний самоконтроль.

Крім того, медіація у правових чи медичних справах нерідко передбачає роботу в напруженій атмосфері. Тому перекладачеві необхідна висока стресостійкість і емоційна витривалість, щоб залишатися неупередженим і точно передавати зміст навіть у найскладніших обставинах (Leigh, 2018).

Для підвищення кваліфікації перекладача у сфері медіації у країнах ЄС та США існують професійні програми підготовки медіаційних перекладачів, сертифікаційні курси, що включають вивчення етики, конфліктології та мовної медіації. До таких міжнародних практик можна віднести: *IMIA (International Medical Interpreters*

Association) – пропонує сертифікаційні програми з медичного та юридичного перекладу з модулями про емоційну стабільність та етику (IMIA, 2021). *UK National Register of Public Service Interpreters (NRPSI)* – це незалежна некомерційна організація, яка регулює стандарти для перекладачів, що працюють у сфері державних послуг у Великій Британії. NRPSI пов'язана з методами альтернативного вирішення спорів, такі як медіація та арбітраж, часто залучають сторони з різним мовним походженням. Тому для них важливо займатися підготовкою кваліфікованих перекладачів, здатних точно передавати інформацію та сприяти ефективній комунікації (NRPSI, 2025).

В Україні поки що відсутні стандартизовані освітні програми у цій сфері, однак існує онлайн-тренінг, розроблений для українських медіаторів, які хочуть надавати послугу медіації англійською мовою. Тренінг проводиться англійською і поєднує відпрацювання навичок розмовної англійської та медіаційних технік. Така підготовка надзвичайно корисна і для перекладачів, які працюють у сфері альтернативного вирішення спорів, адже вона дозволяє краще зрозуміти логіку медіаційного процесу, термінологію, етапи переговорів та стилі комунікації, що, у свою чергу, підвищує якість перекладу і зменшує ризики викривлення змісту. Участь перекладачів у подібних програмах може сприяти формуванню спеціалізованої перекладацької компетенції в галузі медіації, яка сьогодні лише починає розвиватися в Україні (Онлайн-тренінг медіація англійською).

Висновки. Роль перекладача в процесі медіації є значно ширшою, ніж проста передача змісту висловлювань між сторонами, що говорять різними мовами. У багатомовних та міжкультурних медіаціях перекладач виступає ключовою фігурою, від якої залежить точність комунікації, дотримання принципів неупередженості, конфіденційності та ефективності всього переговорного процесу. Він забезпечує не лише мовне, а й культурне посередництво, допомагаючи учасникам подолати бар'єри у сприйнятті, інтерпретації та взаєморозумінні. Водночас важливо чітко розмежовувати функції перекладача та медіатора, аби уникнути змішування ролей, яке може порушити як етичні стандарти професії, так і баланс інтересів сторін. Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні стандартів професійної підготовки перекладачів для медіації в Україні, вивченні меж їхньої нейтральності, аналізі впливу перекладацьких стратегій на ефективність переговорів та формуванні етичних норм роботи в конфліктних ситуаціях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білик Т. В. Медіація у професійній діяльності юриста: підручник. Одеса: НУ «ОЮА». 2019. С. 171. DOI: 10.32837/11300.12406 (дата звернення 12.12.2025).
2. Онлайн-тренінг медіація англійською. *Практичні аспекти для українських медіаторів*: веб-сайт. URL: <https://mediation.ua/navchannya/onlajn-trening-mediaciya-anglijskoju-praktichni-aspekti-dlya-ukrayinskih-mediatoriv> (дата звернення: 12.12.2025).
3. Almommani O. Navigating the Gray Zone: When Interpreters Become Mediators and Communication Facilitators. *Journal of Language Teaching and Research*. 2024. Vol. 15, No. 4, P. 1372-1378. URL: <https://jltr.academypublication.com/index.php/jltr/article/view/8348/6810> (Last accessed 05.12.2025).
4. Baker M. In other words: A coursebook on translation. *Routledge*. 2011. P. 289.
5. Carter A., Watts S. The role of language interpretation in providing a quality mediation process. *Columbia Law School. Scholarship Archive*. 2016 P. 303-314
6. Hale, S. Interpreter and cultural mediators: Different but complementary roles. In M. C. Martín & M. Phelan (Eds.), *Translocations: Migration and social change*. *Routledge*. 2007. P. 211-232.
7. Lee, J. Cultural mediation in interpreting: Reconceptualizing the interpreter's role. *The Translator*. 2013. P. 171-192.
8. Leigh S. Mediators and Interpreters: A Team Approach. 2018. URL: <https://mediate.com/mediators-and-interpreters-a-team-approach/> (Last accessed: 02.12.2025).
9. Martín, M. C., & Phelan, M. Interpreters and Cultural Mediators – different but complementary roles. *Translocations: Migration and Social Change 1(1)*. 2009. P. 27-52.
10. National Register of Public Service Interpreters. 2025. URL: <https://www.nrpsi.org.uk/> (Last accessed 08.12.2025).
11. Pöchhacker F. Interpreting as mediation. *Crossing borders in community interpreting*. 2008. P. 16.
12. Pöchhacker, F. Confidentiality in interpreting: Ethical and practical considerations. In M. A. Harvey (Ed.), *Interpreter education: Foundations for a globalizing world*. 2011. P. 103-117.
13. Purnell, L. D., & Paulanka, B. J. Transcultural nursing: A culturally competent approach to care. *F.A. Davis*. 2005. P. 117-120.
14. Savitt L. Use of Interpreters at Mediations. 2023. URL: <https://www.benchmarknationaladr.com/the-savvy-mediator/using-interpreters-at-mediations> (Last accessed 03.12.2025).
15. The International Medical Interpreters Association. 2021. URL: <https://speakando.net/en/imia-the-international-medical-interpreters-association/> (Last accessed 09.12.2025).

REFERENCES

1. Bilyk T.V. (2019) Mediatsiia u profesiinii diialnosti yurista. [Mediation in the professional practice of a lawyer] Pidruchnyk. Odesa. NU «OYuA». 2019. 171. DOI: 10.32837/11300.12406 (Last accessed 12.12.2025). [in Ukrainian].
2. Onlain-treninh mediatsiia angliiskoiu. Praktychni aspekty dlya ukraïnskih mediatoriv [Online mediation training in English. Practical aspects for Ukrainian mediators] URL: <https://mediation.ua/navchannya/onlajn-trening-mediaciya-anglijskoju-praktichni-aspekti-dlya-ukrayinskih-mediatoriv> (Last accessed 12.12.2025). [in Ukrainian].
3. Almommani O. (2024) Navigating the Gray Zone: When Interpreters Become Mediators and Communication Facilitators. *Journal of Language Teaching and Research*. Vol. 15, No. 4. P. 1372-1378 <https://jltr.academypublication.com/index.php/jltr/article/view/8348/6810> (Last accessed 05.12.2025).
4. Baker M. (2011) In other words: A coursebook on translation. *Routledge*. P. 289
5. Carter A., Watts S. (2016) The role of language interpretation in providing a quality mediation process. *Columbia Law School. Scholarship Archive*. P. 303-314.
6. Hale, S. (2007) Interpreter and cultural mediators: Different but complementary roles. In M. C. Martín & M. Phelan (Eds.), *Translocations: Migration and social change*. *Routledge*. P. 211-232.
7. Lee, J. (2013) Cultural mediation in interpreting: Reconceptualizing the interpreter's role. *The Translator*. P. 171-192.
8. Leigh S. (2018) Mediators and Interpreters: A Team Approach. URL: <https://mediate.com/mediators-and-interpreters-a-team-approach/> (Last accessed: 02.12.2025).
9. Martín, M. C., & Phelan, M. (2009) Interpreters and Cultural Mediators – different but complementary roles. *Translocations: Migration and Social Change, 1(1)*. P. 27-52.
10. National Register of Public Service Interpreters. (2025) URL: <https://www.nrpsi.org.uk/>
11. Pöchhacker F. (2008) Interpreting as mediation. *Crossing borders in community interpreting*. P. 16.
12. Pöchhacker, F. (2011) Confidentiality in interpreting: Ethical and practical considerations. In M. A. Harvey (Ed.), *Interpreter education: Foundations for a globalizing world*. P. 103-117
13. Purnell, L. D., & Paulanka, B. J. (2005) Transcultural nursing: A culturally competent approach to care. *F.A. Davis*. P. 117-120.
14. Savitt L. Use of Interpreters at Mediations. (2023) URL: <https://www.benchmarknationaladr.com/the-savvy-mediator/using-interpreters-at-mediations> (Last accessed 03.12.2025).
15. The International Medical Interpreters Association. (2021) URL: <https://speakando.net/en/imia-the-international-medical-interpreters-association/> (Last accessed 09.12.2025).

Дата першого надходження рукопису до видання: 18.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 19.12.2025

Дата публікації: 31.12.2025